# DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)
den 1 oktober 1998 *

I mål C-285/96,

**Europeiska gemenskapernas kommission,** företrädd av juridiske rådgivaren Götz zur Hausen och Paolo Stancanelli, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

sökande,

mot

**Republiken Italien**

svarande,

angående en talan om fastställelse av att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget genom att inte upprätta program för begränsning av föroreningar, innehållande kvalitetsmål, för 99 farliga ämnen som föreskrivs i bilagan och genom att i strid med artikel 7 i rådets direktiv 76/464/EEG av den 4 maj 1976 om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö (EGT L 129, s. 23, svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 46) underlåta att tillställa kommissionen en sammanfattning av programmen och deras tillämpning samt genom att i strid med artikel 5 i EG-fördraget underlåta att förse kommissionen med erforderliga uppgifter i saken,

meddelar

* Rättegångsspråk: italienska.

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden H. Ragnemalm samt domarna R. Schintgen, G. F. Mancini, P. J. G. Kapteyn och G. Hirsch (referent),

generaladvokat: J. Mischo,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 18 juni 1998 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

## Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har genom ansökan, som inkom till domstolens kansli den 22 augusti 1996, med stöd av artikel 169 i EG-fördraget väckt talan om fastställelse av att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget genom att inte upprätta program för begränsning av föroreningar, innehållande kvalitetsmål, för de 99 farliga ämnen som föreskrivs i bilagan och genom att i strid med artikel 7 i rådets direktiv 76/464/EEG av den 4 maj 1976 om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö (EGT L 129, s. 23, svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 46) underlåta att tillställa kommissionen en sammanfattning av programmen och deras tillämpning samt genom att i strid med artikel 5 i EG-fördraget underlåta att förse kommissionen med erforderliga uppgifter i saken.

2 Direktivet syftar till att förhindra att vattenmiljön förorenas av vissa särskilt farliga ämnen, som anges i förteckning I i bilagan till detta direktiv, och till att minska föroreningen av vattenmiljön genom vissa andra farliga ämnen, som anges i förteckning II i bilagan. Enligt artikel 2 i direktivet skall medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att uppnå detta mål.

3 Förteckning I omfattar ämnen som huvudsakligen har valts ut på grund av deras giftighet, svårnedbrytbarhet och bioackumulerbarhet. Enligt artiklarna 3 och 6 i direktivet, skall medlemsstaterna kräva att varje utsläpp av dessa ämnen i vattenmiljön föregås av ett förhandstillstånd från behöriga myndigheter samt fastställa utsläppsnormer vilka inte får överskrida de gränsvärden som rådet har fastställt med utgångspunkt i ämnenas inverkan på vattenmiljön.

4 Förteckning II omfattar till att börja med, enligt första strecksatsen, ämnen som hör till förteckning I, för vilka rådet ännu inte har fastställt gränsvärden. För närvarande omfattar förteckning II således 99 ämnen, som återfinns i förteckning I.

5 Vidare omfattar förteckning II, enligt andra strecksatsen, ämnen som har en skadlig inverkan på vattenmiljön, vilken inverkan dock kan begränsas till ett givet område och vilken beror på recipientens särskilda egenskaper och belägenhet. Vid ett möte mellan nationella sakkunniga, som ägde rum den 31 januari och den 1 februari 1989, upprättades en förteckning över sådana ämnen som ansågs vara prioriterade.

6 För att begränsa vattenförorening genom ämnena i förteckning II skall medlemsstaterna, enligt artikel 7 i direktivet, upprätta program, vid vilkas genomförande de bland annat skall kräva förhandstillstånd för alla utsläpp som innehåller något av ämnena i förteckning II och fastställa kvalitetsmål för vatten. Enligt artikel 7.6 i direktivet skall sammanfattningar av programmen och resultaten av deras genomförande lämnas till kommissionen.

7 I direktivet föreskrivs inte någon frist för införlivande. Enligt artikel 12.2 skall dock kommissionen, om möjligt inom 27 månader efter anmälan av direktivet, överlämna de första förslagen som har utarbetats på grundval av jämförande utvärderingar av medlemsstaternas program till rådet. Då kommissionen ansåg att medlemsstaterna inte skulle kunna tillhandahålla de relevanta uppgifterna inom denna frist, föreslog den medlemsstaterna i en skrivelse av den 3 november 1976 att programmen skulle vara upprättade den 15 september 1981 och genomförda den 15 september 1986.

8 Till följd av sakkunnigmötet den 31 januari och den 1 februari 1989 anmodade kommissionen, genom en skrivelse av den 26 september 1989, den italienska regeringen att lämna upplysningar till kommissionen om upprättandet av program för de ämnen som avses i andra strecksatsen i förteckning II, vilka ansågs vara prioriterade. Regeringen besvarade inte denna anmodan.

9 Genom skrivelse av den 4 april 1990 anmodade kommissionen den italienska regeringen att till att börja med lämna en aktuell förteckning över vilka av de 99 ämnen som omfattas av förteckning I, och som enligt första strecksatsen i förteckning II skall hanteras som ämnen som ingår i den sistnämnda förteckningen, som släpptes ut i den italienska vattenmiljön. Vidare anmodades den italienska regeringen att lämna upplysningar om de kvalitetsmål som gällde vid den tidpunkt då tillstånd hade beviljats för utsläpp som kunde innehålla något av dessa ämnen samt att ange skälen till att sådana mål inte hade fastställts och en tidsplan med uppgift om när dessa mål skulle vara fastställda. Även denna skrivelse förblev obesvarad.

10 Genom skrivelse av den 10 juli 1991 uppmanade kommissionen den italienska regeringen att inkomma med ett yttrande inom två månader. Den svarade inte på denna skrivelse.

11 Den 25 maj 1993 riktade kommissionen ett motiverat yttrande till den italienska regeringen, i vilket den uppgav att Republiken Italien hade underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget genom att inte upprätta program för begränsning av föroreningar, innehållande kvalitetsmål, för vatten för de 99 farliga ämnen som anges i bilagan eller genom att inte lämna sammanfattningar av programmen eller resultaten av deras genomförande till kommissionen, vilket stred mot artikel 7 i direktivet, och genom att underlåta att lämna kommissionen de upplysningar som denna hade begärt, vilket stred mot artikel 5 i EG-fördraget. Sökanden uppmanade svaranden att inom två månader vidta de nödvändiga åtgärderna för att följa det motiverade yttrandet. Även detta motiverade yttrande förblev dock obesvarat.

12 Kommissionen väckte därefter denna talan. Den italienska regeringen, som är rätteligen instämd, har inte ingivit något svaromål inom tidsfristen. Kommissionen har med stöd av artikel 94.1 i rättegångsreglerna begärt att domstolen genom tredskodom skall bifalla dess talan.

13 Innan de grunder som kommissionen anfört till stöd för sin talan undersöks skall det erinras om att när domstolen, såsom i föreliggande fall, meddelar tredskodom, ankommer det enbart på domstolen att, för att kunna pröva om talan är välgrundad, i enlighet med artikel 94.2 i rättegångsreglerna undersöka om "sökandens yrkanden framstår som välgrundade".

## Den första anmärkningen

14 Kommissionen påstår med sin första anmärkning att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt fördraget genom att underlåta att upprätta program för begränsning av föroreningar, innehållande kvalitetsmål, för de 99

farliga ämnen som föreskrivs i bilagan till direktivet och genom att underlåta att tillställa kommissionen en sammanfattning av programmen och deras tillämpning, i strid med artikel 7 i samma direktiv.

15 Det skall påpekas att de program som avses i artikel 7.1 i direktivet syftar till att minska vattenföroreningar. Uttrycket "förorening" omfattar enligt definitionen i artikel 1.2 e i direktivet "utsläpp av ämnen eller tillförsel av energi till vattenmiljön som direkt eller indirekt härrör från människan och som medför risker för människors hälsa, skadar levande resurser och marina ekosystem, begränsar rekreationsmöjligheter eller stör annat berättigat nyttjande av vattnet". Skyldigheten att upprätta de program som avses i artikel 7.1 omfattar således vatten som berörs av sådana utsläpp (se dom av den 11 juni 1998 i mål C-206/96, kommissionen mot Luxemburg, REG 1998, s. I-3401, punkt 20).

16 Eftersom den italienska regeringen inte har bestritt denna skyldighet skall det fastslås att den italienska regeringen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktivet genom att underlåta att upprätta program för begränsning av föroreningar, innehållande kvalitetsmål, för 99 farliga ämnen som föreskrivs i förteckning I i bilagan.

**Den andra anmärkningen**

17 Kommissionen påstår med sin andra anmärkning att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 7 i direktivet genom att i strid med artikel 5 i EG-fördraget, enligt vilken det fordras att medlemsstaterna samarbetar

med gemenskapens institutioner för att underlätta att deras uppgifter fullgörs, underlåta att förse kommissionen med erforderliga uppgifter om graden av vattenförorening i Italien.

18 Vad beträffar graden av vattenförorening i Italien, och följaktligen omfattningen av de skyldigheter som följer av artikel 7 i direktivet, skall det konstateras att kommissionen vid upprepade tillfällen har anmodat den italienska regeringen att, till att börja med, lämna en aktuell förteckning till kommissionen över vilka av de 99 ämnen som omfattas av förteckning I, och som enligt första strecksatsen i förteckning II skall hanteras som ämnen som ingår i den sistnämnda förteckningen, som släpps ut i den italienska vattenmiljön. Vidare har den anmodat den italienska regeringen att lämna upplysningar om de kvalitetsmål som gällde vid den tidpunkt då tillstånd beviljades för utsläpp som kunde innehålla något av dessa ämnen samt att ange skälen till att sådana mål inte har fastställts och en tidsplan med uppgift om när dessa mål skall vara fastställda.

19 Eftersom skyldigheten i artikel 7.6 i direktivet endast avser redan upprättade program, har Republiken Italien underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5 i fördraget genom att underlåta att förse kommissionen med erforderliga uppgifter om omfattningen av vattenföroreningarna i Italien för att möjliggöra för densamma att bedöma omfattningen av de skyldigheter som följer av artikel 7 i direktivet.

20 Av det ovan anförda följer att

1) Republiken Italien har brustit i sina skyldigheter enligt direktivet genom att underlåta att upprätta program för begränsning av föroreningar, innehållande kvalitetsmål, för 99 farliga ämnen som föreskrivs i förteckning I i bilagan till direktivet, samt att

2) Republiken Italien brustit i sina skyldigheter enligt artikel 5 i fördraget genom att underlåta att förse kommissionen med erforderliga uppgifter om omfattningen av vattenföroreningarna i Italien för att möjliggöra för densamma att bedöma omfattningen av de skyldigheter som följer av artikel 7 i direktivet.

## Rättegångskostnader

21 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Republiken Italien skall följaktligen ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

följande dom:

**1) Republiken Italien har brustit i sina skyldigheter enligt rådets direktiv 76/464/EEG av den 4 maj 1976 om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö genom att underlåta att upprätta program för begränsning av föroreningar, innehållande kvalitetsmål, för 99 farliga ämnen som föreskrivs i förteckning I i bilagan till direktivet, samt**

2) Republiken Italien har brustit i sina skyldigheter enligt artikel 5 i EG-fördraget genom att underlåta att förse kommissionen med erforderliga uppgifter om omfattningen av vattenföroreningarna i Italien för att möjliggöra för densamma att bedöma omfattningen av de skyldigheter som följer av artikel 7 i direktiv 76/464.

3) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

Ragnemalm Schintgen Mancini

Kapteyn Hirsch

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 1 oktober 1998.

R. Grass H. Ragnemalm

Justitiesekreterare Ordförande på sjätte avdelningen